

Nr 631

Av herr Pålsson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 106, angående skogsvårdsstyrelsernas organisation och verksamhet, m. m.

Enligt gällande skogsvårdsstyrelseförordning utgör antalet ledamöter i skogsvårdsstyrelse tre, varav en — ordföranden — förordnas av Kungl. Maj:t, en utses av landstinget och en av hushållningssällskapet. Skogsvårdsstyrelserna i Norrbottens och Västerbottens läns landstingsområden har fem ledamöter. Landstingen och hushållningssällskapen utser där nämligen två ledamöter var. Även skogsvårdsstyrelsen i Älvsborgs läns landstingsområde har fem ledamöter, varav landstinget utser två och vartdera hushållningssällskapet inom länet en. Samtliga ledamöter har personliga suppleanter. Den av Kungl. Maj:t förordnade suppleanten för ordföranden kallas regelbundet till sammanträdena. De skogsskoleutbildade ordinarie befattningshavarna vid skogsvårdsstyrelsen äger utse en representant att närvara vid styrelsens sammanträden med rätt att delta i överläggningarna men ej i besluten. Skogsvårdsstyrelsens chefstjänsteman, länsjägmästaren, ingår ej i styrelsen.

Till varje skogsvårdsstyrelse finnes vidare knutet ett råd i undervisningsfrågor. Rådets uppgift är att biträda styrelsen vid planläggning och genomförande av styrelsens åvilande undervisningsuppgifter samt att tjänstgöra som samordnande organ för den skogliga yrkesutbildningen inom styrelsens verksamhetsområde. Det består av länsjägmästaren samt fyra av styrelsens utsedda ledamöter av vilka en skall företräda domänverket, en det större enskilda skogsbruket, en det mindre skogsbruket och en skogsarbetarna.

1955 års skogsvårdsutredning, som bl. a. hade till uppgift att ompröva skogsvårdsstyrelsernas organisation och arbetsformer i syfte att anpassa styrelsernas verksamhet till nu rådande förhållanden, framlade i sitt betänkande förslag till en omorganisation enligt följande huvudlinjer.

Styrelsen bör ha god lokal förankring, vara representativ för det enskilda skogsbruket inom området samt äga förutsättningar att arbeta effektivt. Särskild hänsyn bör tagas till att styrelserna skall vara lämpade att ta ansvar för frågor rörande den skogliga yrkesutbildningen, vilken verksamhetsgren kan beräknas öka i betydelse. Den lokala förankringen säkerställes genom att till ledamot utses endast sådan inom styrelsens verksamhetsområde boende person, som är med skogsförhållandena inom området väl förtrogen. För att skogsvårdsstyrelsen skall kunna bli representativ för

det enskilda skogsbruket inom området och dessutom vara lämpligt sammansatt för handläggning av yrkesutbildningsfrågor bör antalet ledamöter utökas så att bl. a. inom styrelserna kan finnas företrädare för det större enskilda skogsbruket, för det mindre skogsbruket och för skogsarbetarna såsom för närvarande är fallet inom råden för undervisningsfrågor.

1955 års skogsvårdsutredning föreslog därför att styrelserna skulle bestå av sju ledamöter, varav en — ordföranden — liksom hittills skulle utses av Kungl. Maj:t.

För att uppnå den lokala förankringen och representativiteten föreslogs att tre av ledamöterna skulle utses av länsstyrelsen, sedan representativa skogsägare respektive skogsarbetarorganisationer beretts tillfälle att avge förslag. Därvid förutsattes att två ledamöter skulle företräda det enskilda skogsbruket och en skogsarbetarna. Av övriga ledamöter borde landstinget utse två, varav den ene helst borde ha goda kontakter i yrkesutbildningsfrågor. Slutligen skulle länsjägmästaren ingå såsom självskrivnen ledamot.

I den nu framlagda propositionen har departementschefen i ett par väsentliga avseenden frångått utredningens intentioner. Sålunda har i förslaget till skogsvårdsstyrelseförordning inga regler införts om att ledamöterna skall vara med skogsförhållandena inom området väl förtroagna. Utredningens förslag i syfte att tillgodose den lokala förankringen och olika skogsintressens representation har ersatts med bestämmelsen att Kungl. Maj:t skall utse ordförande och två ledamöter och landstinget tre, varjämte den av Kungl. Maj:t utsedda länsjägmästaren skulle ingå som självskrivnen ledamot.

Det synes troligt att av utredningen föreslagen sammansättning av styrelserna och förslaget sätt för utseende av ledamöterna borde kunna ge större säkerhet för att styrelserna finge den önskade lokala förankringen varigenom också skulle skapas ett större förtroende för styrelserna hos skogsägarna och skogsarbetarna. Det nuvarande goda förhållandet mellan skogsvårdsstyrelserna och skogsbrukets folk torde till stor del ha sin grund däri att majoriteten av dess ledamöter utses av länsorgan.

Aberopande det anförda hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 106 måtte besluta, att skogsvårdsstyrelse skall erhålla den sammansättning och utses på det sätt, som föreslagits av 1955 års skogsvårdsutredning.

Stockholm den 8 april 1960

Olof Pålsson

Per Jacobsson

Johan Persson

Ferdinand Nilsson

Carl Eskilsson

Eric Carlsson

i Kungsängen